

Odmev iz Afrike

Mesečnik s slikami
v pospeševanje
afriških misijonov

Izdaja

Družba sv. Petra Klaverja v Rimu

LETO XXIII

LJUBLJANA 1926

Kazalo.

Sestavki in uvodniki.

Oče, v Tvoje roke izročam . . .	1
Marijina žalost in tolažba . . .	17
Češčenje sv. Duha	34
Pismo misijonarjev Afrike vrhovni voditeljici Družbe sv. Petra Klaverja	65
Cerkveno posvečenje	66

Povesti in popisi.

Iz misijonov belih sester v Sudanu	6
Misijonarji prosijo za knjige (o. Ciravegna)	9
Abraham, spreobrnjen čarovnik (s. Berhmans)	11, 27
Kdo sprejme zamorsko misijonsko sestro za svojo?	21
Iz misijonov dominikank v Južni Afriki	23
»Hoja za Kristusom« v zamorskem jeziku	24
Važen faktor za misijone: časopisje	24
Duševno in telesno ozdravljenost (s. Solana)	30
Srčna želja misijonarjeva	31
Zahvala božjemu Srcu Jezusovemu	35
Uboge zamorske deklince (škof Gruzon)	36

Nova misij. postaja, posvečena spominu papeža Pija X	37
Od viharja razdrta misijonska cerkva	38
Misijonarji se zahvaljujejo za knjige	38
Še ena uslišana molitev	39
Iz misijona Kisubi v Ugandi	40
Krst slepe Marije (škof Auneau)	42
Življenje in smrt o. Berthieu, S. J.	47, 55
Lakota v Afriki (monsignor Keiling)	50
Iz misijona belih sester ob Kongu	52
Marijina svetinja	57
Kako Sereri prosijo dežja (msgr. Hunsez)	58
Pismo črnega duhovnika naši vrhovni voditeljici	63
Cvetka med poganskimi narodi	64
O delovanju misijonskih sester v Afriki, Zgornji Nil	68
Iz Asiškega samostana v Južni Afriki (S. Emilijana)	70
Čarovnik tajne zveze »Juju«	73
Prava materina ljubezen	79
Ob enajsti uri	79
Črni katehisti	81
Prvi misijonar Ovambo-dežele umrl	85

Božično slavlje v Novem Ant- verpenu	87
Zahvalno pismo iz Afrike . .	90

Misijonski dopisi.

Beli očetje.

Apostolski vikarijat Tabora (Unyanyembe) (Pismo o. Cia- vattoni)	67
--	----

Očetje od Sv. Duha.

Apostolski vikarijat Kamerun (Pismo škofa Vogta) . . .	50
---	----

Lijonska misijonska družba.

Apostolski vikarijat Sp. Volta (Pismo škofa Hermana) . .	20
---	----

Sinovi presv. Srca.

Apostolski vikarijat Bhar-el- Ghazal (Pismo o. Salazei) .	5
--	---

Benediktinci.

Apostolski vikarijat Chove (Pi- smo škofa Spreiter) . . .	3
Apostolska prefektura Zululan- dija (Pismo škofa Spreiter) .	18
Apostolska prefektura Vindhuk (Pismo o. Ivana Dohrn) . .	83

Duhovniki presv. Srca.

Apostolska prefektura Jumbau (Pismo msgr. Cisoneau) . .	51
--	----

Serviti.

Apostolska prefektura dežele Svaci (Pismo o. Bonaventura)	21
--	----

Misijonarji della Consolata.

Apostolska prefektura Iringa (Pismo o. Ciravegna) . . .	8
--	---

Kratki misijonski dopisi.

Str. 10, 25, 41, 54, 71, 87

Raznovrstno.

Dušna premija	3, 17, 33, 49, 66
Uslišane molitve na priprošnje pokojne ustanoviteljice Klav- erjeve družbe grofice Ma- rije Terczije Ledóchowske	13, 45, 62, 80, 91
Sestra Ksaverija, vijolica ob Kongu	14, 28, 43, 60
Bogat misijonski dar	16
Popolni odpustek	16
Poročila propagande	16, 61
Na križarsko vojsko molitve .	18
Drobtinice in izreki	25, 61, 72
Častno priznanje Klaverjevi družbi	30
Malo pomisli	32
Kratko letno poročilo 1925 Družbe sv. Petra Klaverja .	74
Gospodu čast in hvala	78
Predmeti, poslani 1925 v mi- sijone	78
Zveličarju jaslice za božič . .	89
Požrtvovalen Tirolec	89

Slike.

Sv. Peter Klaver, apostol zamorcev	1	Lekarna misijonskih sester v Kisubi	40
Hišica, ki nam služi za kapelico	3	Misijonar deli v zamorski koči sv. popotnico	49
Misijonarjev pomočnik Simon s svojima sinčkoma	4	Preprost most v Afriki	53
Misijonar kot krušni oče vodi karavano z živili	7	Boljši most v Afriki	56
Misijonar kot sodnik pred kočo domačinov	12	Redek most v Afriki	59
Prenosni oltar, poslan od Klaverjeve družbe škofu Spreiterju	18	Notranjost uboge misijonske cerkvice v Afriki	65
Zasilna kapelica škofa Spreiterja	19	Črne sestre frančiškanke	69
Mali novicijati črnih sester v Hararju	22	Čarovnik tajne zveze »Juju«	73
Zamorski duhovnik o. Dogli daruje sv. mašo	33	Črni katehisti, najboljši pomočniki misijonarjev	81
		Oton Furman	86
		P. Trifon, zamorski duhovnik, gre s kolesom, darovanim od dobrotnikov Klaverjeve družbe, na misijonska potovanja	88

Odmev iz Afrike

Katoliški mesečnik s slikami
v prosepah afriških
misijonov

S prilogo „Klaverjev koledar“

Izdaja:

Družba sv. Petra Klaverja
Ljubljana

„Odmev iz Afrike“

izhaja v slovenskem, poljskem, češkem, nemškem, ogrskem, italijanskem, francoskem, angleškem in španskem jeziku. Blagoslovljen po papežih Piju X., Benediktu XV. in Piju XI. Stane za vse leto v slovenski izdaji 8 Din, 5 lir, 60 am. cts., 2 š.; s prilogo »Klaverjev koledar« 13 Din, 7.20 L, 80 am. cts., 2.60 š. Naročila in milodare za afr. misijone naslavljajte, prosimo, na:

DRUŽBA SV. PETRA KLAVERJA LJUBLJANA, Miklošičeva cesta šte. 3.

Za Julijsko Benečijo: Rim (23), via dell' Olmata 16.
Za Avstrijo: Salzburg, »Claverianum«.

Vsebina: Obe, v tvoje roke izročam... — Dušna premija. — Iz misijonov: Apostolski vikariat Chove. — Apostolski vikariat Behr-el-Ghazal. — Iz misijonov Belih sester v Sudanu. — Apostol. prefektura Iringa. — Misijonarji prosijo za knjige. — Kratki misijonski dopisi. — Abraham, spreobrnjeni čarovnik. — Uslišane molitve. — Sestra Klaverija. (Igra.)

Darovi.

od 1. julija do 31. avgusta 1925:

- Za splošne misijone Din 7790.50; L 65.—; š 18.—.
- Za svete maše Din 120.—; L 17.—.
- Za stradajoče Din 4649.25.
- Za odkup sužnjev Din 3050.25.
- Za botrinske darove Din 424.—; L 175.—.
- Za zamorčke Din 407.25.
- Za seminariste Din 194.25.
- Za katehiste Din 63.—.
- Za gobavee Din 16.—.
- Za kruh sv. Antona Din 6671.25; L 32.—; š 16.—.
- Za mašno zvezo Din 2119.50; L 18.—; š 13.—.
- Za misijonsko zvezo Din 163.—.
- Za otroško zvezo Din 96.75.
- Za afriški tisk Din 761.50; š 10.—.
- Za določene namene Din 434.—.
- Za določene misijone Din 30.—.
- Darovi brez določila š 7.97.
- Za Klaverjevo družbo Din 100.50.
- Prispevki podpornikov in udeležencev Din 1428.53; L 3.—.
- Končan Franciška, tobačna tovarna, Din 300.— za afr. misijone.

Tisočkrat **BOG POVRNI** vsem blagim dobrotnikom!

V MOLITEV PRIPOROČAMO

vse zadeve blagih dobrotnikov in cenjenih čitateljev.

Sv. Peter Klaver
apostol zamorcev, prosi na nas!

ODMEV IZ AFRIKE

**Katoliški mesečnik
za pospeševanje afri-
škega misijonskega
delovanja**

**V zvezi z mnogimi afri-
škimi misijonarji urejuje:**

Klaverjeva družba

*Vsem milim dobrotnikom in naročnikom
srečno in blagoslovljeno novo leto!*

Oče, v tvoje roke izročam . . .

Spet stojimo na pragu novega leta. Kaj moremo v tem hipu storiti boljšega, ko da polni zaupanja položimo vse, kar nas v novem letu čaka, v roke Njega, ki nas po očetovski ljubi. Pod njegovim varstvom bomo počivali najbolj varno. In naj pride nad nas tudi kaka boleš, naj nas tudi zadene kaka časna nesreča — ne more se zgoditi brez vednosti tega Očeta, ne brez njegove volje in njegovega privoljenja. In ne pričajo li uprav skušnjave o njegovi ljubezni? — Nikoli ne najdemo poti k svojemu Bogu laže ko tedaj, kadar nas življenja križi prav posebno stiskajo; nikoli se ne obračamo k Bogu tolikokrat, kakor v trpljenju. Tako je navidezna nesreča za nas pravzaprav

le sreča, začetek naše večne sreče, ki bo prav v tem, da bomo čim tesneje z Bogom združeni, da bomo nekako eno z njim. Kako nas ta misel v nemiru in trušču tega življenja pomirja! Kakšen vir miru in sreče je naša sveta vera!

Polni hvaležnosti za ta nezasluženi dar našega Očeta vstúpimo v novo leto:

Oče, v tvoje roke
izročam začetek in konec,
izročam vse!

Vemo, da nas ljubiš; vemo, da nas nič od tebe ločiti ne more: Boli pa nas eno: živi jih še toliko, ki te ne poznajo, ki ne vedo, da imajo v nebesih Očeta. Milijski poganov pač slutijo, da je neko najvišje bitje, a dalje se ne menijo zanj. O daj, nebeški Oče, da bi v tem novem letu do milosti in sreče, ki jo uživamo mi, pripomogli še drugim! Pomagaj nam, da še v drugih srcih obudimo zaupanje, ki ga gojimo do tebe mi!

Da, dan za dnem bomo prosili, naj se usmiljenje Gospodovo razodene vsem narodom. Pri sv. obhajilu, kjer imajo naše molitve po združenju z Jezusom največjo moč, bomo goreče prosili za naše pogsanske brate in sestre.

Prošnjam na ljubega Boga pa bomo pridružili prošnje na blage ljudi. Dobra beseda ostane redkokdaj neuslišana. Saj je vzrok većinoma le površnost in še nezbujeno zanimanje, ako sicer blage duše nič ne čutijo, nič ne delujejo in ne žrtvujejo za misijone. A o priliki kaka besedica o težki in bridki usodi njih, ki morajo težave življenja nositi brez tolažil sv. vere, marsikako dušo vzbudi in nagne k razmišljanju. Ne bo dolgo in že bo čutila nekako potrebo, da tudi ona sodeluje, da bi z blagoslovom sv. vere, ki ga je sama deležna, osrečila tudi nje, ki še tavajo v temi nevere v tem življenju in nimajo v drugem življenju upanja do Luči nebeške. Tako bodo tudi te duše z nami tekmovali v molitvah in žrtvah; in morda se bo, če Bog da, katera celo odločila vstopiti v vinograd Gospodov kot zvesta sodelavka v misijonskem poklicu.

Ako bi si torej za novo leto postavili vzvišeno nalogo, da hočemo vsepovsod širiti vnemo za misijone, kako lepo bi vzcvetela okrog nas misijonska misel! Kako bi ta vzvišena skrb nas in druge dvigala nad malenkosti vsakdanjega življenja! Namen, ki bi ga z vso vnemo zasledovali, bi dal našemu življenju tem lepši pomen. Blagi misijonski

prijatelji, poskusimo! Sklenimo tudi ta namen in njegovo srečno uresničenje v molitev, ki jo bomo polni vere in zaupanja molili na novega leta dan:

Oče, v tvoje roke
izročam začetek in konec,
izročam vse!

		<p><i>DUŠNA PREMIJA. V namen naših naročnikov in dobrotnikov opravijo afriški misijonski škofje in misijonarji letno 500 svetih maš.</i></p>		
				
				

Iz misijonov: Apostolski vikariat Chove.

Škof Spreiter, O.S.B., apostolski vikar, piše naši vrhovni voditeljici:

Danes sem prejel Vaše pismo z nakaznico za 40 krstov v prosto uporabo, za kar se Vam pristrčno zahvaljujem. Ravno v pravem času je bilo, kajti naše blagajne so prazne in suhe

Hišica, katero je postavil Simon in ki nam služi za kapelico.

kakor Sahara. Pa ljubi Bog na svoje ne pozabi. Tudi so tolažilne besede, ki ste jih zapisali, da hočete naš misijon po svojih najboljših močeh podpirati. To misel Vam je gotovo navdihnila pok. grof. Ledóchowska, ki se ji vsak dan priporočam v pomoč.

O Božiču smo se preselili v našo novo cerkev. Je sicer to samo neke vrste lopa, a to nam ne krati veselja. Dne 21. de-

cembra sem jo posvetil, na Božič pa je bila prva pontifikalna maša v vikariatu. Cerkev je bila natlačeno polna. Od blizu in daleč so prišli kristjani in tudi nekaj poganov. Na predvečer je 19 ljudi prejelo sv. krst, na Božič pa 56 sveto birmo. Prilagam dve podobici. Ena predstavlja Simona z dvema

Misijonarjev pomočnik Simon s svojima sinčkoma.

dečkoma, s katerima je na božični večer 70 kilometrov daleč prišel k službi božji. Nekateri drugi so prišli celo 150 kilometrov daleč. Druga podobica je poslopje, ki ga je Simon sezidal, da se v njem opravlja sv. maša vsak mesec vsaj enkrat. Simon zbira v svojem okolišu kristjane in jih navdušuje ter išče katehumene. Vse to dela prostovoljno iz ljubezni do Boga. Obema dečkoma je Jezušček za Božič prinesel nove obleke. Kako sta bila z očetom vred vesela!

Na treh misijonih, ki jih imamo, jih je bilo leta 1924. 300 krščenih. Še ena prošnja: Prosil bi za nekaj intencij, ker nas je sedaj več duhovnikov tukaj.

Apostolski vikariat Bhar-el-Ghazal.

P. Gabriel Salazei iz Družbe Sinov presv. Srca, piše iz misijona Immaculate v Clevelandu naši vrhovni voditeljici:

Kraj, kjer se nahaja naš misijon, je obljuden z najbolj divjim prebivalstvom Bahr-el-Ghazala, ki se po rodu imenuje Giur. Srce tega ljudstva je trdo kot jeklo. Vztrajno se držijo starih navad in so nedostopni za kako novo idejo — pa če bi bila še tako dobra in primerna kot je naša vera. Poleg tega je treba računati z nezaupnostjo, ki jo imajo vsi črnci do belokožcev; zato si težko predstavljate napore in nevarnosti, katerim so izpostavljeni naši misijonarji. Toda vztrajajo in nadomestujejo srčno vse prizadete izgube, vpoštevajoč besedo ustanovitelja msgr. Combouja: »Zamorce ali smrt!« Pasti v boju — da; toda umakniti se — ne! Obrekovani, preganjani, oropani hodijo proti svoji Golgoti, v očeh trdno upanje v zmago. Zrno besede božje že kali in poganja. Ko Vam to pišem, se mi srce veseli uspehov in hvalim Boga za blagoslov.

Sedaj misijonarja na vseh straneh veselo pozdravljajo in ga imajo za očeta. Radi poslušajo besedo božjo in žele biti sprejeti v misijon, da bi prejeli sv. krst. Žal, da starši svojim otrokom to branijo in tako stavijo misijonarju velike ovire na pot. Toda vpliva nimajo dovolj. Še se sliši tu in tam sovražna beseda zoper misijonarje, toda vse to ni nič v primeri s stotinami mladih mož, ki vsako nedeljo pobožno opravijo svojo versko dolžnost in se potem kot vneti in neustrašeni kristjani vrnejo k svojim.

Devet poglavarjev je že naše katehiste sprejelo nadvse prijazno. Eden izmed njih, Konstantin Loal, je eden prvih postal kristjan in s svojim zgledom potegnil za seboj mnogo drugih. V več kot 30 vaseh se že oznanjuje evangelij. Zlasti mnogo dečkov in mladeničev je pristopilo h katehumenom.

Na Veliko noč je prejelo 40 katehumenov sv. krst vpricho velike množice poganov. O Vseh svetih jih bo zopet nekaj krščenih, o sv. Jožefu zopet kakih 60.

Tako je torej milost božja dohitela tudi uboge Giur. Ako bo šlo tako naprej kakor je začelo, je upati, da bo ta rod v celoti v kratkem postal krščanski.

Po vsem tem Vam pa, spoštovana gospa, ne smem zamolčati neke stvari, ki nam že dolgo navdaja srce z upom in s strahom. To je naše uboštvo, ki je tekom zadnjega leta prešlo že v pravo revščino in nas ovira v razmahu. Zlasti je to lakota. Zunanji dečki morejo le za par dni k nam na misijon, pa jih moramo hitro poslati domov, ker jim nimamo dati kaj jesti.

Ta ovira našega misijonskega delovanja nam dela mnogo bridkih ur, zlasti ker tudi v bližnji prihodnosti ne vidimo nikake rešitve. Potrebe rastejo, beda trka na vrata, pomoči pa od nikoder. Odpustiti smo morali že katehiste, ker jim nismo mogli izplačati njih borni zaslužek, živeti pa morajo. Že več mesecev nimamo blaga za obleke, da bi oblekli naše reveže.

Blagorodna gospa boste gotovo razumeli naše težave. Mi-slim, da mi je sam Bog vdihnil misel, naj se obrnem na Vas za pomoč. Zdaj gre za rešitev našega misijona in ljudstva, za katero bi rad dal svojo srčno kri. Trdno zaupam v Vašo pomoč, da boste rešili naš misijon. Naše ljudstvo Giur Vam bo vedno hvaležno in dobri Bog bo povrnil Vam in dobrotnikom.

Iz misijonov Belih sester v Sudanu.

Piše M. Jozefa.

Nedavno smo naleteli v nekem stanovanju v Shiti na neko staro mater sredi svojih črnih vnukov. Morala bi jim biti za varhinjo, pa je bila težko bolna in nesposobna za delo. Naj-starejša, 12—13 letna deklica je nabirala v gozdu suho dračje in ga prodajala na trgu. Od tega izkupička se je družina živela. To družinico smo vsak dan obiskovali in obdarovali. Kolikokrat so otroci jokali, ko ni bilo ničesar za jesti. Krep-čali jih pa nismo samo s telesno hrano, ampak tudi z dušno. Kako se je blestelo lice starki, ko smo ji pravili o boljšem življenju onstran groba. Čim bolj se je bližal krst, tem bolj nam je zatrjevala, kako srečno se čuti, da bo kmalu otrok božji. Po sv. krstu ni mogla svojega veselja pokazati drugače kot z mahanjem rok kot bi plesala. Pri tem je pela: »Videla bom Boga, sedela bom poleg Device Marije, pomanjkanja ne bom trpela... Nič večjega in nič boljšega mi niste mogli dati! Bog vam plačaj, kar ste mi storili!«

Že naslednjo noč po sv. krstu so se pojavili znaki bližajoče se smrti. Nekaj ur nato se je dvignila njena duša k Bogu, po katerem je tako hrepenela. Otroke smo izročili sosedni dru-žini v oskrbo, da ostanejo tam, dokler deželni načelnik ne odloči drugače. Začeli so se oglašati sorodniki, ki so hoteli vzeti otroke k sebi, toda deželni uradnik je otroke izročil nam. Sprejeli smo jih in upamo, da nam bo Previdnost naklonila sredstev, da jih bomo mogli vzdržavati.

Strašna lakota. Misijonar kot krušni oče vodi karavano z živili.

Apostolska prefektura Iringa.

P. Ciravegna, misijonar od Consolate, piše:

Moja misijonska postaja Madibira je velika vas, 14 dni hoda oddaljena od železnice, ki veže mesto Dar-es-Salaam z jezerom Tanganjika v Osrednji Afriki.

Apostolsko delo, ki me je čakalo ob prihodu v Madibiro, je bilo ogromno. Moral sem sam voditi misijon, na katerem so pred vojno imeli dosti dela trije patri z več sestrami. Večina katehistov je bila zapustila misijon in si poiskala dela v večjih mestih; maloštevilni pa, ki so ostali, so med vojsko mnogo pozabili. Moje delovanje je torej bilo vse bolj zunanje kot notranje; bil sem večinoma izven misijona. Obiskoval sem omahljivec po njih domovih in sem tako spoznal deželo in ljudi. Moral sem se pogajati z vaškimi poglavarji, ki so večinoma vsi pogani in zelo oblastni. Za katehiste sem priredil šesttedenski tečaj za ponavljanje nauka, nakar sem jih porazdelil med 12 vasi, da smo obnovili prejšnje šole. V štirinajstih dneh sem obiskal vse te šole. To so bila utrudljiva pota po gozdih in pustinjah! Otvoril sem tudi samaritansko postajo v misijonu. Po cele ure sem zdravil bolnikom rane, in ker nisem imel evropskih zdravil, sem se posluževal domačih zelišč, n. pr. olupkov granatnih jabolk, soka papajevega drevesa itd.

Obenem sem želel pomagati premnogim gobavcem. Ta bolezen je v Vzhodni Afriki zelo razširjena. Ko sem gledal te nesrečneže, kako so se plazili po tleh, opiraje se na svoje razhrebane roke, ali pa ko sem jih gledal v obraz, ki je bil ves zatekel in poln ran, mi je bilo hudo pri srcu, ker njim nisem mogel v polajšanje ničesar storiti. Pa polagoma so mi začeli blagi dobrotniki pošiljati darove, tako da je sedaj v misijonu Madibira dom za gobavce, v katerem se nahaja 150 teh revežev.

Poskrbeti sem moral tudi za požrtvovalne misijonske sestre, ki bi naj prevzele del bremen. Mogel bi sicer otroke poučevati s pomočjo katehistov, toda vzgojiti iz otrok dobre in zveste matere znajo le misijonske sestre. Treba je bilo poučevati tudi odrasle zamorske žene in jih navajati k izpolnjevanju njihovih dolžnosti. Ko so dospele prve sestre v Madibiro, je takoj začelo 70 žená posečati šolo pod vodstvom sester, čeprav so morale nekatere napraviti 5 km dolgo pot do šole, in to ob vročem afriškem solncu.

Za ženami so prišli njih otročiči — mali zamorčki. Misijonar bi bil najrajši ves dan v njihovi sredi. Kdor je videl te male, rjave otročaje, občuduje njih živahnost in ukaželj-

nost. Tudi pojo radi, zato smo zanje prestavili že več cerkvenih in drugih pesmic. In kako lepe, polne glasove imajo!

Popisal sem Vam nekoliko življenje in delo v Madibiri. Toda to, kar smo že storili, je malo v primeri s tem, kar nas še čaka, zlasti kar se tiče dela sester. Žene je tu zelo težko pridobiti za krščansko vero; le ženski se to posreči dosti laže, ako se zanje živo zanima.

Kako žalostna je usoda poganske žene! Z 12 leti že postane mati. Često odpeljejo deklico že v 9. letu iz očetove hiše v hišo bodočega moža. Obleko si napravljajo iz neke vrste drevesne kože. S poroko se pa zanjo šele začne pravo suženjstvo, katerega se ne reši vse življenje. Otroški nasmeh izgine z nje-nega lica in neko trudno mrtvilo stopi vanje.

Gotovo je med bralkami »Odmeva« nekaj takih, ki se še niso odločile za svoj prihodnji poklic, ki bi bile pripravljene svoje življenje žrtvovati v prid poganskemu ljudstvu, bodisi da so doma kot družbenice Klaverjeve družbe, bodisi da gredo v Afriko kot misijonske sestre. Kako bi me veselilo, ako bo Bog katero od teh izvolil za misijonarko, da bi delovala za zamorske žene in otroke, ki še ječe v temi poganstva.

Misijonarji prosijo za knjige.

P. C i r a v e g n a, misijonar della Consolata, piše iz Iringe naši vrhovni voditeljici:

S potrpežljivostjo in vztrajnostjo sem dočakal prvih sto in potem prvih tisoč učencev, in zato morem imenovati svoj misijon izvrsten, vsaj kar se tiče učencev. Pravim: kar se tiče učencev, in to bom natančneje obrazložil. Prav za prav bi moral biti ob tolikem številu učencev najsrečnejši misijonar na svetu, namesto tega imam pa okrog sebe vse polno neprijetnosti. Imam šole in učence, a sem popolnoma brez učnih sredstev. Na vsakih 30 učencev pride komaj en abecednik. To je zelo žalostno. Gospa grofica: **Na trideset učencev — en sam abecednik!** Gotovo me razumete! Kako rad bi kaj naučil te ukaželjne zamorčke, ki so popolnoma drugačni od njih staršev, ki še ječe po težu praznoverstva. Razen tega moram tudi plačevati katehiste, ki so plačani zelo slabo in bi povsod drugod mnogo več zaslužili. So pa zelo pridni ti novoizpreobrnjenci, ljubijo misijon in misijonarja. Ako jim namignem, da bo treba njih plačo še bolj znižati, mi reko: »Le stori tako, oče! Mi ne učimo zaradi zemeljskega plačila. Ako imaš malo denarja, nam ga daj malo; kadar boš imel več, boš dal več; mi bomo

zadovoljni.« Taka zvestoba me globoko gane pri zamorcih, ki so bili še pred kratkim divji in kristjanom neprijazni. Toda, kaj mi je storiti?

Navzlic vsemu temu ne izgubim poguma, kajti Bog ne zapusti tistih, ki vanj zaupajo. Gospa grofica, Vam priporočam svojih 200 zamorčkov. Vem, da živimo v težkih časih, vem, da je povsod pomanjkanje in da je težko spraviti skupaj kaj daril, zlasti ko se spomnim, koliko tisoč prošenj prihaja na Vas, in težko mi je to moje nadlegovanje. Toda, če že ne morem biti deležen jedil z Vaše mize, sem zadovoljen z drobtinami, ki ostanejo. Vsak vinar bo zame dragocenost, ker ne vem, kam bi se obrnil, da bi mogel oskrbeti misijon, ki je tako razsežen kot stari Lacij.

Končam z željo, naj bi se Klaverjeva družba mogočno razširjala. Jaz in mojih 1200 zamorcev bomo za to molili.

Kratki misijonski dopisi.

Škof Herman, apostolski vikar v Spodnji Volti, piše: »Vaše pismo sem prejel sredi svojega apostolskega potovanja in sem že takoj drugi dan krstil 20 otrok na imena, ki jih v pismu želite. Za denar in za motorno kolo za P. Fischerja se pristrčno zahvaljujem. — Ze v zadnjem pismu sem omenil, da gledam z zaupanjem v prihodnost: kajti mnogo molitve se stori za naš vikariat. Naših patrov misijonarjev je premalo, zato pomagam tudi sam, kjer morem.«

M. Eleonora, O. S. D., piše iz King Williams Towna: »Tisočera zahvala za Vašo skrb za afriške zamorce in za poslani denar za zidavo cerkve za Kafre in Finge v Cofimwabi. Tam se vrši šolski pouk v neki koči, naše sestre pa pristrčno žele, da kmalu dobe cerkev, samostan in stanovanje za p. misijonarja. Kmalu bomo začeli zidati, ker ste nam poslali prvo pomoč za začetek. Ljubi Bog Vam stotero povrni! Z našimi otroki molimo vsak dan skupno za Klaverjevo družbo.«

P. Bonaventura, Servit, piše iz dežele Svaci: »Vendar sem prejel zabojo, ki sem ga tako težko pričau-

koval. Peljal se je 48 milj predaleč, potem šele je dospel v našo postajo sv. Jožefa, včeraj pa do mene. Sv. Anton je dober pomočnik. V zaboju so tako dragocene stvari, da se ne da izreči. Pristrčna zahvala za Vašo materinsko skrb! Morete si misliti, kako je misijonar v tej puščavi vesel takih stvari. — Ko smo začeli misijonariti, sta bili tukaj le dve deklici katoličanki, zdaj pa imamo že celo sosesko kristjanov, četudi se nam stavijo na pot marsikake ovire. (Mnogoženstvo in mnogo protestantskih sekt.) Novi kristjani radi obiskujejo službo božjo, samo katekizma se težko učijo. Imamo le majhno kapelico in moramo pozimi (maj—september) žgati opeko, da sezidamo cerkev vsaj za 300 oseb. Tudi moramo na drugih krajih zidati kapelice, da damo kristjanom priložnost za službo božjo.«

S. Marija Luiza piše iz Dahomeya: »Naših otrok je vedno več; sedaj jih je 314. Med temi je mnogo takih, ki kažejo da bodo dobri kristjani; mnogo je katehumenov, ki pridno obiskujejo krščanski nauk. Pet jih je bilo o Veliki noči

krščenih, štiri so zapustile internat in se omožile s katehisti in delujejo sedaj apostolsko med ženskami. Ostale tri so tudi zaročene s katehisti. Sestre domačinke v Abomeyu tudi dobro delujejo. K njim pridejo stare žene, ki jim je dano, da se bodo v obleki nedolžnosti ločile od sveta. Žal, da so tam samo 3 sestre, ko bi jih moralo biti najmanj šest, da bi preiskale vse dele mesta. — Božja previdnost je poklicala k sebi brata Emanuela iz mesta Dahomeya. To je težka preizkušnja za naš misijon, kajti to je že tretji brat, ki smo ga izgubili v tem letu.

P. Ignac Arnož piše iz Triashilla: »Potrjujem prejem desetih krstnih daril in vsote, ki ste jo zadnjič poslali. Kako me veseli, da na nas ne pozabite! In poleg še pristavek: Za

katehista. O, ko bi Vi vedeli, kako nam katehistov primanjkuje! Učiteljsko vprašanje je tu najbolj peče, kajti treba se je ognjevitobojevati zoper laž in zmoto.«

P. Cancelli, C. S. Sp., piše iz Malanja v Angoli: »Naj se Vam še enkrat zahvalim v imenu tukajšnjih zamork. O, ko bi bili Vi videli njih veselje! Brez poslanih oblek bi ne bile mogle iti k sv. obhajilu. Zato so pa ob jaslicah pobožno molile za svoje dobrotnike. Kristjani v tukajšnjem misijonu so zelo goreči. Zadnje tri dni smo imeli krog 1300 sv. obhajil. — Kako velik zabojs ste nam poslali! Še nikdar nisem prejel tako lepih stvari. Tisočera zahvala! V molitvi se hočemo spominjati vseh tistih blagih duš, ki so nam pripomogle do tako lepih daril.

Abraham, spreobrnjeni čarovnik.

Napisala sestra Berhmans, bivša misijonarka na Madagaskarju.

Zelo star je že; njegovo pergamentno lice je polno globokih gub. Obrvi ima goste; njegovi nepočesani lasje kažejo barvo belega prediva. Izpod umazanega, debelega prta, ki mu služi za obleko, se njegovo dolgo, koščeno telo izrazito oblikuje, kakor ostre oblike mrličeve izpod mrtvaškega prta.

Zdaj je star; nekdanj je bil mogočen gospod, ki se ga je vse balo, mogočen čarovnik in junak v bojih, najsi tudi ni noben zgodovinar zapisal in slavil njegovih del. Tukaj pa gre njegova slava od ust do ust, in ob dolgih večerih, ko sede družine ob ognjiščih, predejo ob škripanju riževih mlinov dolge povesti o njem.

Ne pri starejših in ne pri mlajših dadaba (ded) ni še nič izgubil od svoje nekdanje slave. Le njegovi opravi so sedaj drugačni kot so bili nekdanj. Prej je uril svoje telesne moči, sedaj se peča s čarovnijami. Glasno tega seveda nihče ne pove, vedo pa o tem vsi. Zato čutijo pred tem starcem tajen strah, dočim druge zasmehujejo.

Abraham je prva oseba v vasi Andranomanelatri in v vseh okoliških naselbinah. Pozna vsakega vola, kar jih tukaj imajo. Črede tistih suhih ovac z gladko dlako, ki jih

pasejo po pustih poljih tod okrog, so lastnina njegovih sinov. V dolgem življenju je videl, kako je nastajala kočča ob koči, in videl je doraščati ves sedanji rod. S svojimi brezkrvnimi ustnicami ponavlja spet in spet stare zgodbe, ki jih hrani v spominu, pa jih vsakokrat pripoveduje drugače, kakor mu jih pač slika in narekuje njegova še vedno mladostnoživa domišljija.

Nekoč sva šla skupaj po okolici. Prideva na vrh hriba, od koder imava krasen razgled na zeleno oazo. Ambato-

Misijonar kot sodnik pred koččo domačinov.

lampy je to. Ustaviva se, da bi se malo oddahnila. Živahne starčkove oči se vpro v vedro sinjino neba, koščene roke razprostre kakor h blažoslomu čez doline, smejoče se v solncu, ki se tako lepo vijejo med hribi, katerih vrhovi so po solnčnih žarkih ožgani. Vse to, hribi, ki se po njih zelenih pobočjih pasejo črede, doline z rodovitnimi riževimi polji, te tihe, samotne kočče — vse to je kraljestvo dadabovo.

»Dadabe,« mu pravim, »tako ponosen si na svoje otroke tu na zemlji in vendar ne maraš biti z njimi skupaj v nebesih? Glej, vsi so kristjani, tudi ti moraš postati krist-

jan!« Jecljaje pravi stari poglavar: »Saj mislim na to. Da, razmišljal bom o tem.« Prepričan je že davno, da je krščanska vera boljša kot njegova poganska, vendar se ne more prav odločiti, da bi jo sprejel; odlaša in odlaša, kar imenujejo v malgariškem jeziku »rahampitso lava«, odkladati do sv. Nikola.

(Dalje.)

Uslišane molitve

na priprošnjo ustanoviteljice Klaverjeve družbe, Marije Terezije Ledóchowske.

»Mati Ledóchowska je pomagala. Dobila sem službo in sedaj izpolnujem svojo obljubo. Pošiljam 100 m blaga za revne misijone.« — Tako je izrazila neka dobrotnica svojo zahvalo za uslišano molitev.

Zupnik L. v M. piše: »V zadnjem »Odmevu« priobčujete nekatere zahvale za uslišane molitve pokojni grofici Ledóchowski. Jaz sem se nato obrnil v neki zelo važni stvari za pomoč k blagopokojnici in sem obljubil, da ako bom uslišan, bom to objavil in dal miloščino za misijone. Nisem pričakoval, da se bo zadeva tako srečno iztekla kot se je. Gotovo na priprošnjo blagopokojne grofice. Prosim Vas torej, da to mojo zahvalo o priliki objavite. S pošto Vam pošiljam tudi obljubljeno darilo.«

»Bral sem v »Odmevu« o uslišanih molitvah na priprošnjo blagopokojne grofice Ledóchowske. Obrnil sem se nanjo in obljubil, da bom to objavil, če bom uslišan. Zelo hitro sem ozdravil, a poprej ni pomagala nobena zdravniška pomoč. — J. H.«

»Prisrčno se zahvaljujem pokojni grofici Ledóchowski, ker je na njeno priprošnjo zadobila moja žena zopet zdravje. Obenem pošiljam dar 1000 Din za odkup zamorčkov iz sužnosti. Zahvala je bila obljubljena. — A. K.«

»Podpisana se zahvaljuje blagopokojni grofici Mariji Tereziji za uslišano prošnjo. Pod očesom sem imela hude bolečine in morala bi iti v bolnišnico. Ker sem se pa bala operacije, a v »Odmevu« čitala o tolikih uslišanih molitvah, katere so se zgodile na priprošnjo grofice Marije Terezije Ledóchowske, sem se z zaupanjem obrnila nanjo. Bolečine so prenehale brez operacije. V zahvalo pošljem obenem mlodar za Zvezo afriškega tiska. — N. C., Dragomelj.«

»Javno se zahvaljujem blagopokojni M. Tereziji Ledóchowski za pomoč v veliki potrebi. — Fr. Ks. Kodre.«

»Huda bolezen me je nenadoma prijela. Bilo mi je čedalje huje. Zaupno sem se obrnil k Vaši pokojni ustanoviteljici za pomoč in v kratkem času mi je popolnoma odleglo. Pripisujem to ozdravljenje kot čudežno pomoč od pokojne Mr. Terezije. Pošiljam tukaj mal dar (10 Din) in obljubljam, da se Vas bom, kolikor je v moji moči, še spominjal z darovi. — J. D. iz Ločic.«

»Zahvaljujem se Mariji Tereziji Ledóchowski za pomoč v dušnih težavah in v telesnih nevarnostih. — K. P., Brezovica.«

»Javno in prisrčno se zahvaljujem blagopokojni gr. Ledóchowski, ker sem na njeno priprošnjo bila uslišana v važni zadevi pri živini. V zahvalo pošiljam 10 Din in priporočam tudi drugim, da se v stiskah vsi k njej obračajo in podpirajo Klaverjevo družbo. — L. Š., Kuršenci.«

Sestra Klaverija, vijolica ob Kongu.

Misijonska igra v štirih dejanjih.

Po zapiskih prem. škofa Auguarda prevedel Angelik.
Vse pravice pridržane. — Last Družbe sv. Petra Klaverja.

OSEBE:

Kaluka, zamorska deklica (pozneje sestra Klaverija).

Misijonska sestra (predstojnica).

Misijonski škof.

Črna misijonska sestra.

Misijonar.

Angel.

PRVO DEJANJE.

Prvoobhajanka.

Sobica neke misijonske postaje, skoro popolnoma prazna. Preprosta mizica in stol. Na mizi bel kruh (ali pecivo) in nekaj sadja.

1. prizor.

Častita mati predstojnica, sama.

M. Predstojnica (vstopi): Kako to, Kaluke še ni k zajutreku? Saj bo že skoraj poldne in čas kosila. — Oh, dobro dete, gotovo je še v cerkvi pred tabernakljem, zatopljeno v gorečo molitev. Zdi se mi, da je, od same sreče pozabila na jed, sploh na vse drugo. — Ali pa se ji je morda pripetila kaka nezgoda?

2. prizor.

Predstojnica, Kaluka.

(Predstojnica hoče oditi, kar vstopi Kaluka v beli obleki, s pajčolanom in venčkom na glavi.)

M. predstojnica: No, dete moje, dolgo si molilo. Sedaj pa le brž k zajutreku. Glej tukaj malo pojedino v spomin na današnji dan. Pravkar sem hotela pogledati, kje si, v strahu, da se ti je kaj pripetilo, ker te tako dolgo ni bilo od nikoder.

Kaluka: O mati, kako krasen je ta dan zame, katerega sem se toliko časa veselila, po katerem je tako koprnelo moje srce. Zdi se mi skoraj, da sem že v nebesih. Res, lep je bil dan mojega svetega krsta, a nepopisno lepši, slajši, je dan prvega sv. obhajila! (Pade predstojnici v naročje.)

M. predstojnica: Blagor ti, dete moje! Res, velike reči ti je storil Gospod. — Se li spominjaš onega časa, ko si prišla k nam v misijon? Sužnja si bila, da ubog suženjski otrok, ki smo ga odkupili s pomočjo belih otrok. Si li mislila na to danes, Kaluka?

Kaluka: Sem, dobra moja mati. Iz vse duše sem prosila blagoslova z nebes za moje rešitelje v daljni deželi. Tudi za ono blago ženo, ki me je sprejela za svojo varovanko, čeprav me ne pozna. In tudi za tebe sem molila, dobra mati, pa za očeta misijonarja in za škofa, našega predobrega gospoda. Pozabila pa tudi nisem na svoje rojake, zamorce, da bi kmalu, prav kmalu prišli k spoznanju resnice in k luči sv. vere. Izročala pa sem Srcu božjemu tudi vse, prav vse ljudi na zemlji.

M. predstojnica: Prav tako, ljubi otrok, vrlo dobro si ravnala, Kaluka. Toda sedaj misli nekoliko tudi nase. Sedi semkaj in se odpočij ter nekoliko okrepečaj! Upam, da ti bo prav dobro teknilo. (Kaluka sede, a takoj zopet vstane.)

Kaluka: Hvala, mati moja; nisem prav nič lačna.

M. predstojnica: Kako to? Si li morda bolna?

Kaluka: Nisem. Toda odpusti, mati; danes res ne morem.

M. predstojnica: Ne smeš biti svojeglavna, Kaluka, zlasti danes ne. Zato ubogaj in jej, Kaluka!

Kaluka: V mojem srcu gori danes čudovit ogenj in moja duša je tako polna sladke sreče, da ne čutim prav nič gladu in žeje. O, mati, dovoli, da pohitim spet pred oltar! K Jezusu me vleče z nepremagljivo silo. Prosim, ali smem?

M. predstojnica: Kaj pa ta kruh, pecivo in sadje? Ga res ne boš prav nič pokusila?

Kaluka: Prav res ne morem. O, prosim te, daruj ga našim malčkom, mene pa pusti pred tabernakelj, kjer je danes tako lepo.

M. predstojnica: Pojdi torej, dete, kamor te vleče srce. In spomni se, da ti je božje Srce zlasti danes naklonjeno na poseben način.

(Kaluka odide.)

3. prizor.

Predstojnica, sama.

M. predstojnica: Spet je odšla, in sicer popolnoma tešče. Čudno, ko je drugače vedno ubogala na besedo. Blago dete, obdarovano z nenavadnimi čednostmi! Že večkrat smo se vpraševale, kaj neki ljubi Bog namerava z njo. — Da, hvala Bogu, ki tako blagoslavlja naše delo. Že tu nam da okušati sladkost plačila, ki nas čaka za naš trud v nebesih. Prav res, ko bi imela še enkrat voliti med svetom in svojim poklicem, nič bi ne pomišljala ter spet volila — Afriko in misijon.

Zavesa pade.

(Dalje prih.)

Razširjajte »Odmev iz Afrike«!

Pridobivajte mu novih naročnikov!

Bogat misijonski dar,

za katerega te, ljubi bralec, v začetku leta prosimo, je, da pridobiš v tekočem letu vsaj enega naročnika za »Odmev« ali »Zamorček«. Tuintam pri sorodnikih in znancih zastavi prijazno besedo v prilog teh dveh listov, priporoči jih v Kongregaciji ali društvu. Z vsakim novim čitateljem pridobiš misijonu novega prijatelja. Pa tudi prijatelju s tem mnogo pomagaš; kajti s tem, da je naročnik na list Klaverjeve družbe, je deležen vsako leto 500 sv. maš, ki jih bero afriški škofje in misijonarji za naročnike. In kakor sam veš, je branje naših listov zabavno in tolaživno v nadlogah in nesrečah življenja.

Torej dragi čitatelj, bodi apostol, nabiraj naročnike v prid misijona in domovine!

Številke naših listov dobiš lahko na ogled v Ljubljani, Miklošičeva cesta 3.

Popolni odpustek!

Kdor vsak mesec enkrat daruje sv. obhajilo za sv. misijone in izpolni navadne pogoje, dobi popolni odpustek. Ta dobrota, ki jo je dala sv. kongregacija penitencijarije (Pismo 6. jul. 1923), je nov dokaz, kako želi naša mati sv. Cerkev, da vsi kristjani večkrat darujejo sv. obhajilo za misijone. Naj bi vsaj naši čitatelji to vzeli v svoj življenjski program.

Poročila propagande.

Abesinska Somalilandija je bila ločena od apostolskega vikarijata dežel Gallas in pridružena apostolski prefekturi Djibouti.

Med apostolskim vikarijatom dežel Gallas in prefekturo Kaffo so se postavile meje.

Preč. gosp. P. Celestin Cattaneo O. cap. je bil imenovan za apostolskega vikarja v Eritreji (Vzh. Afrika).

Ponatis člankov iz »Odmeva iz Afrike« ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančnim podatkom virov.

Urejuje in zastopa izdajatelja dr. J. Jerše.

Za Jugoslovansko tiskarno v Ljubljani: Karel Čeč.

Dom duhovnih vaj v Ljubljani odprti.

V »svetem letu«, dne 31. julija, to je na praznik sv. Ignacija, je presvétel škof dr. Anton Bonaventura Jeglič blagoslovil »Dom duhovnih vaj« poleg cerkve sv. Jožefa v Ljubljani.

Dom bo odprt vsem moškím: duhovnikom, profesorjem, uradnikom, dijakom, politikom, učiteljem, industrijcem, obrtnikom, rokodelcem, delavcem vseh vrst, kmetskim fantom in možem. Sploh pa si bo lahko izbral vsak tak čas za duhovne vaje, ki bo za njega najbolj pripraven.

Tu nekaj izjav takih, ki so imeli drugod priložnost delati duhovne vaje v sličnih domovih: Eden, ki nikjer v svetu ni mogel najti notranjega miru in zadovoljnosti, pravi: »Tu sem našel za moje dušne rane, tu (v duhovnih vajah) sem dobil tolažbo, mir in veselje.« — V Gozzani (Italija) je delal nek zagrizen socialist, ki je večkrat grdo ravnal z ženo, duhovne vaje. Po njih ni nikdar več ženi rekel žal besede, in vsak večer je z družino molil rožni venec. Žena in otroci so bili zelo srečni.

Cene za prehrano za časa duhovnih vaj so zmerne. Prosimo, da se pravočasno prijavite in pišete na naslov »Rektoratu jezuitskega kolegijaa« v Ljubljani, Zrinjskega cesta 3.

Kaj so dobro opravljene duhovne vaje že napravile velikega, koliko misijonskih poklicev so že vzbudile! Tako naj tudi naš Dom duhovnih vaj stori pray mnogo k časti božji, v blagor domovine in tudi v prosep in rešitev ubogih poganskih misijonov! — P. Pristov.

Poslano.

Molitvenik »Sveto obhajilo«, 40 obhajilnih molitev za vse praznike in važnejše godove cerkvenega leta. (Obsega 560 strani v priročni obliki.) — Cena: vezan v platno in z rdečo obrezo 12 Din; z zlato obrezo 18 Din. Na vsakih 10 izvodov še eden povrhu. Poština za en izvod 3 Din. — Naroča se pri Upravi »Glasnika«, Ljubljana, Zrinjskega cesta 9.

Zahvale.

»Na priprošnje sv. Male Terezije od Deteta Jezusa in blagopokojne ustanoviteljice Mar. Terezije Ledóchowske sem v velikí stiski dobila pomoč in pošiljam obljubljeni dar. — M. A.«

»Pošiljam dar (300 Din) in prosim sledeče objave: Kot v zahvalo Materi Božji in č. grofici Mar. Ter. Ledóchowski za uslišanje v dveh važnih zadevah. — I. N.«

Neka misijonska prijateljica pošilja zavoj rožnih vencev in blaga ter poleg tega botrinski dar za zamorsko deklico, ki naj se krsti na ime »Marija Terezija«: »Tisočkrat hvala ljubi Materi Božji, sv. Antonu in grofici Ledóchowski za pomoč v velikem trpljenju.«

»Osem mesecv sem bila bolna in nisem mogla opravljati hišnih del. Obljubim botrinski dar za enega zamoréka, če ozdravim. Po priprošnji preč. Device, sv. Antona in Mar. Ter. Ledóchowske zopet zadobim izgubljeno zdravje. Tukaj pošiljam obljubljeni dar. — N. N.«

Memento za umrle.

Sr. Ignacija, iz kongregacije sester N. Lj. Gospe Apostolov, umrla v Lagošu (Zapadna Afrika). — Sr. Frančiška Marija, oblatinja sv. Frančiška Sal., umrla ob reki Oranje. — Sr. Marija Lidija, prva črna sestra oblatinja sv. Frančiška, umrla v Pelí, stara 43 let in v 21. letu svojega redovnega življenja.

Zakaj naj podpiramo Družbo sv. Petra Klaverja?

Zato, ker si je ta družba izbrala za nalogo delovati pri najbolj božjem delu, pri rešitvi duš, in sicer najnesrečnejših: ubogih poganskih zamorcev. Če pa tem revežem ne pomagamo do spoznanja sv. vere, ne bodo nikoli gledali in uživali obličja božjega. — Vsi torej, kateri se tej pomožni misijonski družbi pridružijo, so obenem sorešitelji teh ubogih poganov in bodo prejeli tudi plačilo apostolov!

Družba sv. Petra Klaverja je bila ustanovljena l. 1894. s posebnim blagoslovom in izrečnim odobrenjem papeža Leona XIII. ter podrejena Kongregaciji za razširjanje svete vere.

Pristopite vsi k Družbi sv. Petra Klaverja, bodisi kot njeni podporniki oz. podpornice z letnim prispevkom 3 D, ali pa kot naročniki njenih misijonskih listov: »Odmev« in »Zamorček«. Podporni udje dobe sprejemno podobico ter so deležni mnogih popolnih in nepopolnih odpustkov. Kdor pa želi vse svoje življenje posvetiti službi misijonov, lahko vstopi v Klaverjevo družbo kot »Pomožna misijonarka za Afriko«. Prošnjo za sprejem je treba vložiti pri vrhovni voditeljici Družbe.

Ljubi prijatelji! Ne dajte se torej odvrniti od tega lepega apostolskega dela. Posmeh ali zbadljive besede mlačnežev naj vas v tem sklepu še bolj utrdijo. Vse za Boga in rešitev duš! Marija, Kraljica apostolov, naj bo naš vzgled! — Prijave in naročila je treba pošiljati na naslov, naznačen na drugi strani platnic.

Popolni odpustek.

ki ga lahko dobijo udje Družbe sv. Petra Klaverja pod navadnimi pogoji:

Dne 6. januarja, na praznik sv. Treh kraljev.

Dne 2. februarja, na praznik Marijinega očiščevanja.

Dne 24. februarja, na praznik sv. apostola Matije.

Katekizem za zamorčke.

Kdo izmed blagih čitateljev, velikodušnih čitateljic, bi hotel kateremu ukaželnemu zamorčku pomagati do toli zaželjenega Katekizma ali Zgodb sv. pisma? — »Hm, da,« boste dejali, »bi že, toda kako?« — No, da, prav lahko, ako pristopiš k »Zvezi afriškega tiska« ali pa pomagaš z milodari v ta namen.

Redni udje prispevajo letno 5 Din; podporni udje letno 20 Din; dosmrtni udje enkratni prispevek 500 Din; ustanovniki enkratni prispevek 5000 Din. Pristop je naznaniti Klaverjevi družbi v Ljubljani, Miklošičeva cesta 3.